

КОНЦЕПТУАЛЬНІ ЗАСАДИ ВДОСКОНАЛЕННЯ АДМІНІСТРАТИВНОГО ЗАКОНОДАВСТВА, ЯКЕ РЕГУЛЮЄ ВЗАЄМОДІЮ МІСЦЕВИХ ДЕРЖАВНИХ АДМІНІСТРАЦІЙ ТА ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ В УКРАЇНІ

Владислав Костянтинівич ЗІНКЕВИЧ,

*аспірант Волинського національного
університету імені Лесі Українки
<https://orcid.org/0009-0004-8603-2915>*

Правозастосовна практика свідчить, що на сьогоднішній день адміністративне законодавство, яке регулює взаємодію місцевих державних адміністрацій та органів місцевого самоврядування в Україні, потребує комплексного удосконалення, що обумовлює необхідність формулювання концептуальних засад його покращення. В даному контексті концептуальний напрямок передбачає необхідність розробки «Концепції вдосконалення взаємодії місцевих державних адміністрацій з вищими органами державної влади та органами місцевого самоврядуванням». Авторський колектив «Енциклопедичного словника з державного управління» зазначає, що «концепція» – «це спосіб розуміння, трактування процесів або явищ; система доказів певного положення, сукупність поглядів на окремих предмет дослідження, доктрина, теоретичний напрям або підхід, провідна ідея; форма провідного ідейного задуму при формуванні державної політики або розробленого і затвердженого в установленому порядку документа. Як провідний ідейний задум, пише дослідниця, концепція визначає стратегію дій у здійсненні реформ, програм, планів дій здебільшого на національному рівні. У цьому разі концепція слугує основою для прийняття рішень і вирішення конкретних завдань. Як документ концепція розробляється державними органами з метою визначення основних засад (напрямів, пріоритетів) реалізації державної політики у відповідній сфері, якою передбачаються заходи для вирішення конкретної проблеми» [1, с.342]. Поняття «концепція», підкреслює Л.В. Шала, «має різне зовнішнє спрямування, кожне з яких наповнене відповідним змістом. Широке трактування цього поняття зосереджене головню на такому його розумінні: філософське вчення; правова доктрина (теорія); визначні праці найавторитетніших та відомих фахівців правової науки; діяльність учених-юристів у контексті трактування правотворчості, правозастосування, змістової частини, тих чи тих юридичних фактів тощо. Концепція як філософське вчення існує в окремому аспекті, тому визначальною метою її продуцента є отримання відповідних знань, які можна розуміти по-різному. З одного боку, це розумова конструкція, яку оцінюють як істину. З іншого боку, знання сприймають як результат адекватного відображення навколишнього світу свідомістю людини у вигляді уявлень, понять, суджень, теорій. Концептуальні знання відзначаються строгістю та системністю викладу, об'єктивністю дослідження, чітким доведенням теоретичного матеріалу та логічними висновками» [2, с.72].

Таким чином, прийняти концепцію з питань взаємодії місцевих державних адміністрацій з іншими органами державної влади означає виробити основоположні, засадничі ідеї, на яких ґрунтуватиметься дана спільна діяльність, сформулювати її пріоритети і перспективи розвитку. Отже, «Концепція вдосконалення взаємодії місцевих державних адміністрацій з вищими органами державної влади та органами місцевого самоврядування» має містити: 1) мету, яка полягає у тому, щоб забезпечити ефективну, результативну та взаємоузгоджену діяльність місцевих державних адміністрацій з вищими органами державної влади та органами місцевого самоврядування. Відповідно до мети слід сформулювати завдання Концепції; 2) існуючі проблеми, які заважають взаємодії місцевих державних адміністрацій, зокрема: а) надмірна централізація влади; б) відсутність ефективної координації такої взаємодії; в) недостатня ефективність кадрового забезпечення; тощо; 3) механізми комунікації та обміну інформацією. Важливо створити ефективні механізми для обміну інформацією між місцевими державними адміністраціями, вищими органами державної влади та органами місцевого самоврядування. Це може включати проведення регулярних зустрічей, консультацій та обговорень; тощо; 4) ролі та відповідальність кожної з вказаних структур у процесі прийняття рішень та реалізації проектів розвитку; 5) механізми фінансової підтримки для реалізації спільних проектів та програм розвитку, які сумісно розробляються місцевими та центральними владними органами; б) критерії оцінки результатів спільних ініціатив та проектів розвитку з метою виявлення успішних практик та вчення на помилках.

Список використаних джерел:

1. Енциклопедичний словник з державного управління / уклад.: Ю. П. Сурмін, В. Д. Бакуменко, А. М. Михненко та ін. ; за ред. Ю. В. Ковбасюка, В. П. Трощинського, Ю. П. Сурміна. К.: НАДУ, 2010. 820 с.
2. Шала А. В. Концепція приватної власності у римському праві та її рецепція у праві України: дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.01 / А. В. Шала ; Львів. держ. ун-т внутр. справ. Л., 2010. 207 с.